

VIDA CORPORATIVA

Acadèmia Odontològica de Catalunya

El dia 1 de desembre de 1933, a les 22, aquesta societat va celebrar Junta General per tal de procedir a les eleccions per a renovació reglamentària de la meitat dels càrrecs.

Abans de l'elecció, el Dr. Llatas hi va exposar unes "Notes odontològiques" sobre *Corones funda de porcellana. Aprofitament de pedres de rebaixar*, i, per últim, hi féu la relació d'*Un cas de dos ullals inferiors inclosos*.

Començà dient que no tenia la pretensió de descabdellar una conferència, sinó donar lloc a un intercanvi de criteris i opinions entre els reunits.

Recordà que en una altra conferència a la mateixa entitat exposà la tècnica de la construcció de les corones funda de porcellana (*Jacket Crown* dels autors de llengua anglesa) i en va estudiar totes les fases des de la de pols a la de vitrificació. Digué que se'n deixà el millor capítol: el de les indicacions.

Afirmà que els entusiasmes d'uns quants ceramistes vénen combatuts per l'oposició tancada de molts professionals, que no n'han copsat encara totes les virtuts. Hom sent a dir que els silicats són més econòmics i fàcils de manipular; que amb un pivot i una Logan hom assoleix més èxit i amb més facilitat; el conferenciant no hi està d'acord. Exposà que allò que hi cal és precisar-ne abans totes les indicacions, i així no ens hi trobarem amb aquesta disparitat de criteris que porten a una confusió, i situen el poc experimentat en un terreny de dubte, favorable a inclinar-se, naturalment, sempre, per la solució que li dóna menys treball.

La porcellana, a la pressió, no al xoc, és més dura que l'oxifosfat, que el silicat i que l'amalgama. La porcellana és mala conductora dels canvis tèrmics; és immillorable, per tant, damunt de dentines vives. La porcellana és, de tots els materials emprats en pròtesi, el més tolerat per la geniva i és, no gens menys, inatacable pels àcids i les fermentacions de la boca; en això encara és superior a l'esmalt dentari, i com a estètica, no cal parlar-ne.

Lligant aquestes condicions immillorables i reunint-les amb el que

DOLORES

COMPRAL

d o l o r e s . . .

El problema de la supresión de los síntomas dolorosos de la más variada etiología ha quedado resuelto gracias al

COMPRAL

Los dolores de cabeza, de oídos, de muelas, los que acompañan a las sinusitis, a la ciática, a los procesos reumáticos; a la litiasis biliar y renal, los dolores tabéticos y de los cancerosos, obedecen igualmente bien a este moderno analgésico. Su acción calmante sobre los dolores menstruales es rápida y segura. En odontología evita el Compral los dolores postoperatorios.

Tómense 1 a 2 tabletas disueltas en medio vaso de agua.

El Compral es absolutamente inocuo porque no contiene **ningún tóxico, estupefaciente o alcaloide**. Tampoco contiene hipnóticos enérgicos del grupo del Veronal, así que **no produce sueño**.

COMPRAL

TUBO de X TABLETAS de 0,5 g.

Envase original

Bayer-Meister-Lucius

LA QUÍMICA COMERCIAL Y FARMACÉUTICA S.A.

Bayer-Meister-Lucius

Apartado 280, BARCELONA

NINGUN DOLOR RESISTE AL
COMPRAL

és ja un precepte operatori "que no hi ha cap fi protèsic que justifiqui per si sol, l'extirpació d'una polpa viva", hom veu quantes aplicacions se'n presenten i com desapareixen moltes objeccions que hom hi oposa.

Remarcà que la funda de porcellana no admet ni una preparació dolenta ni una de mitjana; amb un silicat mal fet, el fracàs no és immediat; amb una amalgama sense esbiaixar-hi els cantells cavitaris, la recaiguda no és immediata; una Logan mal ajustada, no cau ni es trenca l'endemà; en canvi, una "Jacket" sobre un monyó mal tallat, o una porcellana mal cuita, ens desacrediten de seguida.

Atenent-nos a això, quan hi fracassem, en buscarem sempre la raó, i en trobar-la, obtindrem l'estímul indispensable per arribar al màxim perfeccionament.

Fetes totes aquestes aclaracions, resumí en un quadre sinòptic, totes les que ell creu aplicacions de la corona funda i les raonà tot seguit.

Indicacions.—Hom pot fixar la corona funda de porcellana damunt dents sanes, dents hipoplàsiques i dents malaltes.

DENTS SANES.—De dents sanes, n'hi ha que tenen anomalia de forma. En aquestes creu el conferenciant que l'aplicació de la funda de porcellana és indicadíssima, puix tractant-se, per exemple, d'una microdòncia, pot donar-se a la dent tota l'apariència d'una de normal, sempre i quan, com ocorre molt sovint, les peces immediates no estiguin en íntim contacte amb la que tractem de modificar; més científic: Hi hagi diastemes.

En els casos de microdòncia està indicada, però la pràctica no ens hi brinda tantes oportunitats; el diàmetre mesio-dístal no s'hi pot modificar, com salta a la vista, perquè en reduir la corona, aquesta perdria contacte amb les peces veïnes, i això no deu haver d'ésser, però el vestibulo-lingual sí, perquè en reduir-lo no crea espais nocius.

En les dents que no tenen anomalia de forma, també pot estar justificada una corona. Hom hi assoleix corregir lleugeres ectopies, malposicions, perversions, per-gresions i per-rotació, sempre que l'edat o altres causes no hi impossibilitin o hi disminueixin l'èxit d'un tractament ortodòncic.

Hi ha també una anomalia de boca que presenta, a voltes, l'aspecte de monstruositat: és l'"open bite" (mossegada oberta). El pobre que en pateix, ultra presentar un aspecte llastimós, veu pertorbada la funció masticatòria de les últimes molars. En aquests pobres desgraciats els està indicat el rebaix de les peces distals, les úniques que articulen, (rebaix que hom ha de fer segons una tècnica especial), perquè aquest

rebaix de mil·límetre o de fracció de mil·límetre practicat a nivell de les molars es trasmet en més dimensió a nivell de les incisives, i si aquestes i les premolars no assoleixen articular, es pot completar fent-hi un joc de "Jackets" a totes les incisives i ullals superiors o inferiors, i, si tant convé, a tots dos maxillars a la vegada.

DENTS HIPOPLÀSIQUES.—Diu el Dr. Llatas, que és una enormitat que quan ens trobem davant d'una legió de dents raquíques, hipoplàsiques de Hutchinson, decalcificades, recorreguem a la devitalització, al tallat i al pivot.

Aquestes dents, llevat del factor estètic, viurien anys i anys sense causar la més petita alteració apical, parodontària o sèptica a distància. Es ací, doncs, on, per no tocar aquest òrgan tan indispensable com és la polpa, hem de recórrer a la ceràmica. La corona funda de porcellana, ací no té substitut.

Falta únicament estudiar-ne les aplicacions sobre dents malaltes.

EFFECTES DE CÀRIES.—La diversitat de graus, llur extensió, l'interessar parts molt visibles de la dentadura, fa que la porcellana en forma de còfia substitueixi a la perfecció l'esmalt dentari i les capes exteriors de la dentina.

Jo la recomano en totes les càries de superfície labial, en totes les que interessin els angles incisius, en les dents que pateixen càries molt visibles i en totes aquelles en les quals la infiltració ha modificat el color de la dent, i la fa ressaltar com a nota desafinada en mig de la unitat de color que ha de tenir una dentadura cuidada escrupolosament.

En les dents afectes de fractura, no cal dir que podrem conservar la polpa, sempre que aquesta fractura no interessi la cambra central; així i tot, en quart grau i en tercer, si la pulpectomia és imminent, hi ha tècniques per construir-ne monyons artificials i coronar-los amb porcellana de forma meravellosa, que deixa tan satisfet l'operat com l'operador.

Oberta discussió sobre el tema, el senyor Udraeta pregunta si hom pot fer dues corones funda que sostinguin entre elles alguna peça. El conferenciant hi respon afirmativament, i diu que a l'estranger hi ha especialistes que no fan altra cosa.

El Dr. Ferrer i Valls pregunta quina resistència ofereixen les corones i quin gruix hom hi pot donar, ja que no sap si una corona funda de porcellana podria resistir la pressió masticatòria en una bicúspide o molar. El conferenciant hi contesta dient que hom ha de tallar-ne el monyó tant com pugui i recobrir-lo de gutaperxa 15 dies per tal de veure si hi cal desvitalitzar o bé si hom en pot prescindir.

Insisteix que les corones de porcellana no poden ésser fetes malament ni mig malament. No hi té confiança si no pot tallar-ne força el monyó i permetre que la corona hi quedi ben suportada en el graó que hom talla en la vora cervical. Això és més fàcil en pacients no massa joves, en els quals ens podem acostar molt a la cambra pulpar sense perill.

Hi intervé el Dr. Jaime, que cita el cas d'un pacient que està tractant, i al qual, degut al petit tamany de les dents i a la dificultat de rebaixar-ne bé el monyó, li ha fet una perllongació amb amalgama per posar-hi damunt les corones funda.

El senyor Costa del Ríó s'estranya que en una dent petita hom hi pugui fer un rebaix. Li contesta el Dr. Jaime dient que hi fa un solc circular tot al voltant i que damunt hi posa l'amalgama, que queda sostinguda pel solc.

El senyor Udaeta pregunta com s'arregla el ceramista en aquells casos on hi ha diastemes.

Li contesta el Dr. Jaime dient que les "Jackets" s'ajusten pel coll de la dent, però que s'eixamplen cap a la vora incisiva.

El Dr. Ferrer tem que l'amalgama transparenti a través de la porcellana.

Li contesta el Dr. Jaime que els casos per ell tractats han quedat bé. Mes ha de dir que ha procurat que la corona hi vingui ampla, per tal que així quedi un espai entre el monyó d'amalgama i la porcellana.

El senyor Vidal i Prats pregunta com pot hom solventar l'inconvenient del canvi que experimenti el color de la porcellana un cop cimentada.

Hi contesta el senyor Udaeta relatant el procediment per ell emprat i recomanat pel Dr. Màñez, de l'Escola d'Odontologia de Madrid, de provar la corona abans, pastant el ciment amb aigua i colocalant la corona, ço que permet de fer-se càrrec de l'efecte que després farà quan definitivament quedi collocalada.

El Dr. Llatas contesta totes les preguntes i recull amb un fervor especial la tècnica exposada pel Dr. Udaeta; confesa que és un detall per ell ignorat i que des d'aleshores el posarà sempre en pràctica.

Aprofitament de pedres de rebaixar.—Continuant les notes odontològiques, presentà unes puntes muntades, el model que ell creu més pràctic per contornejar pilars de pont. Cridà l'atenció dels oients sobre el procediment de transformar-les, un cop deformades per l'ús en altres de més petites amb diversitat de formes aptes per altres treballs, sim-

plement friccionant-les per rotació, muntades al torn, sobre una pedra d'esmeril sense goma.

Després d'això exposà un cas d'*Exodòncia de dos ullals inferiors inclosos*, i en presentà radiografies. El lector podrà llegir aquest treball com a article en el present número.

Cercle Odontològic de Catalunya

En el Cercle Odontològic de Catalunya, el dia 7 de desembre de 1933 donà la seva anunciada conferència En Josep Aparicio i Arenillas, sobre el tema: "Pròtesi en desdentats complets".

Hom pot llegir-la i veure'n els nombrosos gravats com a article d'aquest mateix número.

La conferència, per la qual fou molt felicitat el Sr. Aparicio, donà lloc a discussió, en la qual intervingueren els Srs. Boniquet, i Mateu i Cebrià.

* * *

El Cercle Odontològic de Catalunya celebrà, el diumenge, dia 28 de gener, la Sessió Pública Inaugural del curs 1934, sota la presidència del Dr. Josep Marín i Blanco. Ocuparen seient en l'estrada presidencial i en lloc preferent els senyors següents:

Dr. Roig Ortenbanch, Inspector Sanitari, en representació del Cap de Serveis Sanitaris de la Generalitat de Catalunya; Dr. Carol, per l'Associació d'Odontòlegs de Llengua Catalana; Dr. O. Jaime, per l'Acadèmia Odontològica; Dr. Fornells, pel Sindicat de Metges de Catalunya; Dr. Josep Torrent, per la Societat Catalana d'Otorrinolaringologia; Rnd. Ecònom de Sant Cugat, en representació de l'Illm. senyor Bisbe de Barcelona; Dr. Alonso, Sub-inspector d'Odontologia; doctor Josep Agustí, pel Col·legi de Metges de Barcelona; Dr. Molleda, per l'Institut d'Assistència Mèdica Municipal; Dr. Gonçal Planas, pel Foment del Treball Nacional; Dr. Agustí Culilla i Gil, per la Cambra Oficial de la Propietat; Dr. Alcaraz i Espinet, pel Col·legi Oficial d'Odontòlegs de Catalunya, i pel Cos Facultatiu de la Casa Provincial de Caritat; Dr. Ramon Escardó, per l'Institut Mèdico-Farmacèutic; Dr. Egòscue, pel Centre de Defensa Social; Dr. Bartomeu Roig, pel Col·legi de Farmacèutics de Barcelona; Dr. Ramon Gasol, pel Col·legi

de Farmacèutics de Catalunya; Dr. Conrad Castells, Secretari del Col·legi Local de Farmacèutics.

El Secretari General de la Corporació, senyor Josep Pons i Cubilles, donà lectura de la Memòria-Resum de la tasca duta a terme per l'entitat durant el curs anterior, i a continuació, el soci de número En Ferran Ramon i Amat descabdellà el treball doctrinal reglamentari sota el tema: "CONSTRUCCIO I COL-LOCACIO D'UN APARELL D'AN-CORATGES".

El disertant començà per exposar que una de les més àrdues preocupacions del dentista ha estat poder posar, després de múltiples extraccions, aparells semifixes que no deprimeixin massa la moral del client a qui es commina a dur aparells amb paladar, l'adherència dels quals queda tan deficient. Cità els noms i treballs dels precursors dels nous sistemes, i examinà i explicà els enginyosos mitjans de què es valgueren, Winder, Martimier, Peeso, Leger-Rorez, Power, Fantou, etc., per a donar solució a tan difícil problema, i passà després a ocupar-se dels sistemes amb què es compta actualment.

Explicà la preparació que deu fer-se en la boca, el tallat de les peces que han de servir de sosteniment a l'aparell, i la manera de construir-lo, acompanyà les seves paraules amb dibuixos diversos per a facilitar-ne la comprensió, i presentà un aparell construït per ell, personalment, i demostrà com és factible de fer-se'l cada dentista per ell mateix.

Acabà sospesant els avantatges i inconvenients dels aparells construïts per aquest mètode, que, si bé comporta un treball minuciós, ve recompensat per una major eficiència i estètica molt més accentuada.

Anomenà les cases estrangeres que han posat en el mercat aquests materials i els noms dels autors que tant han contribuït amb llur esforç a anar donant passos endavant en el camí del perfeccionament de la professió.

Tant la Memòria-Resum, com el treball del senyor Ramon i Amat foren llogament aplaudits. Es tancà l'acte amb un breu parlament del senyor President, que també fou coronat pels aplaudiments de la concurrència en donar per inaugurat el nou curs acadèmic.